

РЕШЕНИЕ

№ 28336

гр. София, 14.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в
публично заседание на 06.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **5001** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.172 ал.5 вр. чл. 171 т.1 2а. б.“б“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на К. Ф., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк],[жилищен адрес] чрез адв. Т.,съдебен адрес:гр.С., [улица],ет.2,сл.тел.: [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка GRAM-2561255 от 22.03.2026г.. постановена от младши автоконтрольор С. С., отдел Пътна полиция при СДВР, с която по отношение на жалбоподателя е постановно прекратяване регистрацията на ППС на собственик,който управлява МПС и е употребил наркотични вещества или техни аналози, за срок от 6 месеца.

И. се отмяна на оспореният акт,поради:

Непйълнота на фактическата обстановка – не е посочено времето на извършеното деяние.

В обстоятелствената част на акта е посочено,че е извършена проверка и установен положителен резултат за амфетамин и е издаден талон за медицинско изследване.В диспозитива на заповедта обаче не е посочено скоя от алтернативите по чл.171 т.2А б.б от ЗДвП органа е приел за осъществена.

Липсват мотиви - не са посочени задължителните реквизити относно име,здлъжност и месторабота на служителя издал заповедта,основанието за налагане на ПАМ, данни

идентифициращи лицето.

Налице са сериозни данни от проведени изследвания относно неточното итчитане, т.е. фашиво положителните резултати при употреба на друг тест, като процесният.

Ответната страна не изразява становище по жалбата.

Процесната жалба е допустима и редовна, като подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта, в срока по чл.149 ал.1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 172 ал.5 вр. чл. 171 т.2А б.„б“, в съответствие с изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК и като такава подлежи на разглеждане по същество.

По съществото на спора, с оглед твърденията на страните и предмета на служебна проверка съдът съобрази и приема:

С процесно обжалваната Заповед, административния орган е установил и приел, че на 22.03.2026г., около 17:15ч. в [населено място], [улица] с посока на движение от ур.Ч. връх към [улица] жалбоподателят управлява лек автомобил Мазда 3, рег. [рег.номер на МПС] след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Поради което и на основание чл.171 т.2а б.„б“ от ЗДвП спрямо него е постановена заповед за прилагане на ПАМ прекратяване регистрацията на МПС на собственик, който управлява МПС и е употребил наркотични вещества или техни аналози.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

По силата на Заповед № 8121з – 1632/02.02.2021 г. на министъра на вътрешните работи, СДВР е определена да осъществява контрол по ЗДвП, а съгласно приложената Заповед № 513з-12086 от 17.10.2025 г. на директора на СДВР, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки от процесния вид са длъжностни лица – държавни служители от отдел "Пътна полиция" при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР. Налице е и Заповед № 513з-513з/13.09.2024г. на директора на СДВР, по силата на която С. С. е преназначен на длъжността младши автоконтрольор 2 в 2ра група на 02 сектор „Пътен контрол и осигуряване на мероприятия“, в отдел ПП на СДВР.

Оспорената заповед за прилагане на ПАМ е постановена в писмена форма и съдържа изискуемите се реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочено е както правното основание за упражненото административно правомощие, така и фактите и обстоятелствата, възприети като релевантни за наличието на материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ. Поради това, съдът приема, че изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за постановяване на мотивиран административен акт е изпълнено. Налице е и ясно означение на името, длъжността и местоработата на издалият заповедта орган, както и фактите и обстоятелствата установени от него, начина на тяхното установяване и приетата правна квалификация.

Противно на твърденията на жалбоподателя – посочен и описан изрично в заповедта е и

АУАН, съставен във връзка с процесното нарушение.

Успоредно с това – налице е и ясна индивидуализация на МПС по отношение на което се прилага процесната ПАМ.

В този смисъл заповедта е постановена в изискуемата форма и с изискуемото съдържание.

Като продължение:

По силата на чл.174 ал.4 ЗДвП, редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на моторни превозни средства, трамваи или самоходни машини и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, се определя с наредба на министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието.

Съгласно Чл. 3а. ал.1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, издадена от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието/Наредбата/, установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози – с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3. физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест.

По делото е приложен протокол за извършеното тестване с техническо средство Дрегер Дръг тест 5000 и резултат от изследването – положителен за амфетамин.

Приложен е и издаденият талон за медицинско изследване с направление ВМА – [населено място], надлежно връчен на жалбоподателя и подписан от него. Същият е съставен в съответствие с изискванията на чл.6 и сл. от Наредбата като съдържа данните за издадения талона служител, отразяване обстоятелството – отказ да бъде взета проба с техническо средство, направление къде и в какъв срок да бъде проведено изследването, повереният по отношение на който са установени обстоятелствата, подпис на служителя, дата и час на връчване, подпис на повереният.

Ето защо следва да се приеме, че при постановяване процесната заповед не са допуснати нарушения на процесуалните правила, обосноваващи извода за нейната законосъобразност, като същата е постановена в съответствие с приложената материално-правна норма при съответствие между фактическо описание и правна квалификация.

Във връзка с материалната законосъобразност на акта, следва да се посочи:

Нормата на чл.171 т.1 б. „б“ недвусмислено предвижда, че процесната мярка се прилага спрямо този, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на

алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и спрямо този който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи;

Предложение последно на тази разпоредба ясно предвижда, че именно стойностите от изследването на кръвна проба или доказателствен анализатор по чл. 174 ал. 4 ЗДвП са определящи.

Съдът, след запознаване с издаденият талон за медицинско изследване с направление ВМА, е издал съдебно удосотворение в полза на жалбоподателя по силата на което да се снабди с резултата от проведеното изследване.

С молба от 03.07.2026г. жалбоподателят представя протокол рег. № И-3376 от 03.04.2026г. за химико-токсикологично изследване, изготвен и подписан от провело изследването експерти и ръководителя на химикотоксикологичната лаборатория във ВМА. Видно от резултатите нито в кръвната проба нито в урината на К. Ф. се установява присъствие на наркотични вещества.

Видно от който с нарочно разпореждане е изискал информация от началника на ВМА явило ли се е лицето и дало ли е проба за изследване съобразно издаденият му талон.

Ето защо и с оглед определящата доказателствена тежест на посоченото изследване съгласно на чл. чл. 171 т. 1 б. „б“ изр. последно ЗДвП следва да се приеме, че заповедта е постановена в нарушение на чл. 171 т. 2а б. „б“ от ЗДвП. Същата следва да се отмени.

При този изход от спора основателна, съгласно чл. 143 ал. 1 АПК е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски. Представени са и доказателства за надлежно сключен договор за правна защита и съдействие и заплащане на сумата. По делото е осъществявано надлежно процесуално представителство. При липса на възражение от страна на ответника правилото на чл. 78 ал. 5 ГПК налага съдът да уважи претенцията в пълният предявен размер.

С оглед изложеното и на основание чл. 172 ал. 2 предл. второ от АПК, Административен съд София-град, трето отделение, 74 състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка GRAM-2561255 от 22.03.2026г. постановена от младши автоконтрольор С. С., отдел Пътна полиция при СДВР .

Осъжда СДВР да заплати на К. Ф., ЕГН [ЕГН], сумата от 605,11 /шестстотин и петнадесет евро и единадесет цента/ съдебно-деловодни разноски.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: